

EIKSMARKA OG ØSTERÅS TILSKUER

UTGITT AV
LIONS CLUB
EIKSMARKA

SEPTEMBER 1978
18. ÅRGANG

Lions Førerhundskole

Det koster kr. 40 000 å utdanne en førerhund og den blinde en kr.

Tore Sannum
sammen med endel av sine hunder.

Mange har sikkert ofte stillt spørsmål om hva Lions egentlig driver med og hva de bruker alle de pengene til som de samler inn. En del vil nok huske de to Røde Fjær-aksjonene og da spesielt den første som det jo var stor blest om i både presse og kringkasting og som førte til opprettelsen av Beitstølen Helse- og sportsenter.

En av de aktivitetene som har foregått mer i det stille, men som nå i over 11 år har bevist sin betydning, var opprettelsen av Lions Blindeførerhundskole. Tidligere måtte man importere førerhundene fra Tskland, — noe som både var kostbart og som på mange måter var ganske problematisk.

Det var Lions Club Slemdal og Lions Club Eiksmarka som tok initiativet til å gjøre noe med problemet og bygget opp skolen. Disse to klubbene med den nå avdøde kjente lege og hundemann, dr. Carl Frimann Clausen, som primus motor, fikk tak i en ung hundinteressert mann — Tor Sannum — og sendte ham til Tyskland for på deres bekostning å utdanne seg til trener av førerhunder for blinde.

Da Sannum etter endt utdanning kom hjem igjen, ble Lions Blindeførerhundskole 12. desember 1966 startet i midlertidige lokaler på Bekkestua. Det var egentlig meningen at det skulle etableres en egen stiftelse med et styre bestående av representanter fra Sosialdepartementet, Rikstrygdeverket, Norges Blindeforbund, Norsk Kennelklubb og Lions, og at de i denne stiftelsens regi skulle bygges en større blindeførerhundskole for å dekke det norske behov for førerhunder. Av forskjellige årsaker ble det ikke noe av dette prosjektet, og Lions-klubbene kom derfor til at skolen på Bekkestua, som bare var ment som en midlertidig løsning for å komme igang med utdanningen av førerhunder, måtte

etableres i fastere former og i mer tilfredsstillende lokaler. En del andre Lionsklubber ble invitert til å delta som aksjonærer i Lions Blindeførerhundskole A/S, og en eiendom i Vallegaten 11 ved St. Hanshaugen i Oslo ble kjøpt.

Vallegaten 11 har vist seg å være fortrinnsvis egnet til formålet — særlig med hensyn til beliggenheten. Vi har en forholdsvis stor hage som både rommer en hundegård og plass til den første treningen, og dessuten den store fordel å ligge i et stille strøk med sidegater som egner seg utmerket til de første faser av treningen. Samtidig er vi like ved sterkt trafikkerte gater som gjør det enkelt å gjennomføre både trafikkering av hundene og senere samtreningen av den enkelte blinde og hans førerhund. Det er ikke nødvendig å transportere dem lange strekninger i bil.

Skolen er ikke stor. Vi utdanner 12 førerhunder om året. Men vi er kommet til at denne størrelsen er nærmest ideell — først og fremst for å sikre topp kvalitet førerhunder, og for å sikre nær kontakt med de blinde i den måneden de tilbringer på skolen for å bli samtrenet med de førerhundene de skal ha. Beliggenheten gjør det også forholdsvis enkelt for den blinde som enten bor i Oslo og omegn eller er på Oslo-besøk, å stikke oppom skolen for å slå av en prat og drøfte eventuelle problemer med Tor og hans kone Inger-Lise. Inger-Lise Sannum er også utdannet som trener av førerhunder, og dessuten har skolen utdannet en tredje instruktør — Tore Pettersen. Alt i alt et fint og godt sammensveiset

tremannslag. Disse tre sørger også for at det fra tid til annen blir holdt ettertrening for å sikre at kvaliteten av førerhundene blir opprettholdt, og at de blinde får den hjelp de trenger til å løse eventuelle problemer.

Vårt viktigste problem for tiden er at vi trenger mer plass. For å arbeide rasjonelt og dermed holde prisen på førerhundene så lav som mulig, trenger vi 4 soveværelser for de blinde i den ene måneden samtreningen foregår. — Vi har samtrening 3 ganger i året. — Dessuten må vi selvfølgelig ha plass til bestyrerparet Sannum og deres barn. Idag har vi 3 soveværelser for de blinde og et for Sannums. Vi kommer derfor til å måtte bygge på huset litt for å få løst problemet. At dette vil koste en del penger vet enhver som har gjort noe lignende. I tillegg kommer innredningen av disse ekstra værelsene. Selv om en stor del av vedlikeholdsarbeidet blir utført av Lions-medlemmer på dugnad, er det selvfølgelig en god del som det må faglærte håndverkere til. Dessuten må vi gjøre noe med kloakksystemet for å sikre skikkelig renhold i hundegården og minst mulig ubehag for naboen. Forholdet til naboen er forøvrig det aller beste. Noen av dem var nok noe skeptisk til å begynne med og engstelige for å bli forstyret av mye hundeglam, men førerhundene er rolige, og de har ikke forårsaket noe problem.

Også forholdet til våre myndigheter har hele tiden vært det aller beste. Rikstrygdeverkets ansatte har alltid vært meget lette å sam-

Forts. side 6

22% av befolkningen i Asker og Bærum leser ikke Budstikka —

Er De blant dem?

Spander da et abonnement på lokalavisen. Bare kr. 62,- pr. kvartal.

**ASKER
BÆRUMS BUDSTIKKE**

1301 SANDVIKA

**EIKSMARKA
FISK & VILT**

TLF. 24 02 76

**EIKSMARKA
SENTRUM**

**EIKSMARKA BOK-
OG PAPIRHANDEL**

Tlf. 24 09 70

EIKSMARKA SENTRUM

**ALF
HOKHOLT**

EIKSMARKA SENTRUM
Tlf. 24 01 92

**LITT AV HVERT
FOR STORE
OG SMÅ:**

DITO
FAMILIEBUTIKKENE

PER LEVORSEN
TLF. 24 82 74
EIKSMARKA SENTER

VÆR SHELL SIKKER

- NYTT, MODERNE SERVICE-ANLEGG
- AUTOMATVASK MED TØRKNING
- DEKK-SERVICE — KIOSK

**Eikeli
Bensinstasjon**

(INNEHAVER: TERJE LARSEN)
Tlf. 24 20 28 - Nordveien 51

Aldershjem på Eiksmarka/Østerås/Hosle

Det var i 1964 at EIKSMARKA SANITETSFØRENING begynte å satse på å få istand et Aldershjem i dette området.

Entusiasmen var stor, og som rimelig er konsentrerte man seg om å skape en «egenkapital», om å finne en egnet tomt, og endelig om å få istand en kontakt med myndighetene i Bærum Kommune.

Gjennom årene har sanitetskvinnenes solide innsats ved loppemarkeder, ved forskjellige tilstelninger, ved fastelavnssis o.s.v. greidd å sette tilside bortimot 400.000 kroner til dette formål.

I 1972 var det vel at man i samarbeide med Eiksmarka Vel fikk anledning til å disponere en tilfredsstillende tomt ved Saga Gård under forutsetning av de nødvendige kommunale tillatelser med regulering, naboer o.s.v.

**Realitet
eller
ønskedrøm**

Samtidig har man diskutert muligheter for aldershjem på den såkalte Skotvedt-tomten mellom trikken og Niels Leuchs vei, like nord for Eiksmarka stasjon, en tomt som også har vært påtenkt som «park and ride»-plass. En tomt like ved Grinilund kapell og rett syd for den nye Griniveien

har vært på tale, og endelig er den såkalte Gina Oulieeiendommen i Ruglandsveien bragt inn i bildet.

Man sitter med en slags følelse av at disse tomtealternativene nesten er bragt inn i diskusjonene for å forvirre og for å avspore saken fra det helt enkle faktum:

Området har en aldersgruppering som gjør det tvingende nødvendig å utbygge tilbudet til de meget store grupper i disse områder som om få år vil stå i kø som potensielle interessenter.

Det er 30 år siden reguleringsplanen for Eiksmarka ble vedtatt, og siden det tidspunkt har det strømmet til tusener av skattebetalende familier til Eiksmarka-/Hosle/Østerås/Ljørdet. Disse tusener vil bli eldre, og de vil nå vite hva Bærum Kommune kan tilby til dem som ikke vil bli

istand til å fortsette å bo i sine egne hjem.

Bærum Kommune vil selvsagt med full rett si man må se hele kommunen under ett og at man ikke kan preferere og prioritere noen enkelt krets.

Kommunens problem er såvidt vi kan oppfatte det, at behovene for aldershjemsplasser vokser med akkurat så stor fart som man må tro at man har regnet med ved almindelige sosiologiske prognoser i forbindelse med reguleringsplaner og utbygging.

Situasjonen er altså ingen «julekvel på kjerringa».

Kommunen må skaffe penger og den må skaffe tomter, og den må forsøke å få det best mulige resultat ut av de eksisterende resurser.

Aldershjemsplasser må skaffes, og de må skaffes hvor som helst i kommunen, men det synes å ligge

i dagen at også ut fra et felleskommunalt syn, bør man begynne der tomt kan skaffes, der det er lokal vilje til å støtte opp økonomisk og ved arbeidsinnsats, og endelig der hvor behovet er påtrengende, i forbindelse med alderssammensetningen i lokalområdet.

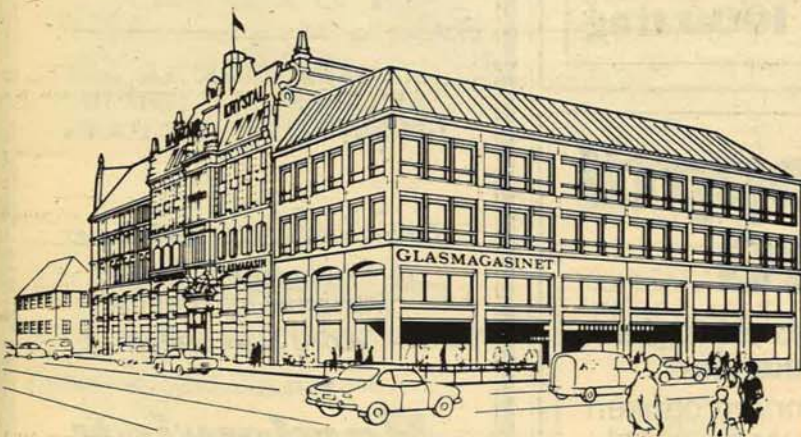
Eiksmarka Sanitetsforening har vist veien. Eiksmarka Vel har demonstrert sin innstilling ved å stille tomt til disposisjon. Eiksmarka Lions Club har tilsagt sin støtte i arbeidet. Det ligger latent masser av krefter som kan bringes frem i lyset.

Men da må vi ha noe konkret å arbeide med og mot.

Dette er ikke bare en Sanitetsforenings-sak. Det er en sak for alle andre gode krefter også som nå bør mobiliseres for å støtte opp.

ET STORMAGASIN som gjør handel til opplevelse

Glasmagasinet har som sitt mål en videre utvikling i retning av et moderne bolighus med nyttige og vakre ting til hus og hjem i hverdag, fest og fritid. Men hele tiden opp til den profil av trygg kvalitet, miljø og trivsel som Glasmagasinet er kjent som eksponent for. Et stormagasin som ikke presser til salg, men som gjerne hjelper Dem til å kjøpe riktig. Et sted å vandre omkring og hygge seg, få idéer og inspirasjon til sitt eget hjem og til glede for andre. En forretning som forener tradisjoner med moderne livsstil og gjør det morsommere å være menneske.

GLASMAGASINET

ANDERS WILHELMSSEN & CO

SKIPSREDERI

Storgaten 2, Oslo

Byggevarehus

LØVENSKIOLD-VÆKERØ — VÆKERØ
Drammensveien 230, Oslo 2. Tlf. 55 89 90 - 55 58 80.

**Håndstrikkeapparater
med verdensry**

Knitax

PER MAGNUSSEN A/S
Ullevålsveien 35 - Oslo

Hagstrøm Musikk A/S

ALT I MUSIKK

BERGEN • BÆRUM • OSLO • TROMSØ

VOSS **TEXT**

SELVKLEBENDE SKRIFTSYSTEM

27 standard farger

26 størrelser

5—10 års utendørs holdbarhet

3—5 dagers leveringstid

enkelt å montere

VOSS **TEXT**

KAN MONTERES PÅ ALLE PLANE, GLATTE
FLATER, SOM F.EKS. SKILT, VINDUER, BILER,
MASKINER OSV.

finn solvang a.s

INDUSTRIGATEN 28 - OSLO 3 - INNG. MAJORSTUVEIEN
TELEFON 56 51 80

Liker du deg i Ungdomssenteret?

Liker du deg i Ungdomssenteret? Flere av medlemmene i junior- og seniorgruppen er blitt intervjuet om hva de synes om sitt «sted å være». En rød tråd i svarene er at ungdommen selv synes det er behov for sentret.

Mange synes imidlertid at sentret stenger for tidlig, og foreslår utvidet åpningstid. Noen mener at reglene er for strenge, likeså lederne av og til. Av og til «leker de politi» hevder enkelte. Det kommer også til uttrykk at foreldre er fornøyd med at barna deltar i sentrets aktiviteter. Mange av medlemmene har desuten andre interesser også.

Vi saker endel av svarene:

Beate, 13 år: Mine foreldre trodde i begynnelsen at det var mye narkotikamisbruk her. Så var de på et foreldremøte og da fikk de se hva vi holdt på med.

Cecilie, 14 år: Foreldrene mine vil heller at jeg skal ta med venner hjem, men de synes at det er bedre at jeg er her enn at jeg ikke har noe å gjøre.

Lars: Jeg synes lederne er kjempегreie, spesielt om tirsdagene da det bare er juniormedlemmer. På fredager er de strengere for da er det kombinert junior- og seniorgrupper, og seniorenne bråker sånn. Jeg har aldri merket at lederne virker som politi.

Rune, 11 år: Synes det er fint at

det ikke er lov til å røyke i juniorklubben for det lukter så vondt.

Anonym i seniorgruppen: Ingen er for å ha ledere, fordi de oppfører seg falskt. For å slippe falskheten, vil alle være for en fri klubb. Generelt sett liker jeg klubben bra, men etter min mening er det for lite aktiviteter. Med aktiviteter mener jeg samfunnsnyttige emner som blir tatt opp på forskjellige klubb dager, diskusjoner o.l. Medlemmene har etter mitt syn for liten bestemmelsesrett.

Anders, seniorgruppa (og styremedlem): Jeg ønsker at medlemmene kunne få mer ansvar slik at de gidder å gjøre mer for klubben. Medlemmene må få mer å si. Som styremedlem føler jeg at jeg ikke har noen avgjørende betydning for klubben, men jeg prøver jo å påvirke lederne i de riktige baner. Vi trenger et sted å være blant annet på grunn av bolig situasjonen.

Eva: Jeg synes det er for mye «soss» på Østerås-klubben. Hun er også kjent på klubben på Høstetoppen, og synes at det også var mye «soss» der, men de egla seg ikke sånn innpå «freakerne» som de gjør på Østerås.

Fredrik, 12 år: Synes det er flott med ungdomsklubben, for da går man ikke rundt og gjør gale ting. Foreldrene mine har vært her, og de synes det er fint her, sier Fredrik.

Lederne gleder seg til hver kveld

Litt klabb og babb iblandt

Et medlem har intervjuet tre ledere på Østerås Ungdomssenter. Unni Lowe, Leif Jørn og Torill svarte villig på spørsmålene som ble stilt dem.

Unni Lowe — 34 år, har jobbet i både senior og juniorgruppa i fem år. Hun trives godt med ungdommen og synes jobben er interessant. Hun synes at forholdet mellom ledere og medlemmer er bra, men at det selvfølgelig innimellom oppstår konflikter. Stort sett fungerer det bra, sier Unni.

Da hun ble spurt om hvordan arbeidsforholdene var, svarte hun at de var stressende, fordi hun hadde ansvaret for medlemmene og at det gjaldt å gjøre det best mulig for flest mulig. Unni sa også at hun trives og at hun gleder seg til hver kveld.

Hun synes at det er viktig at lederne er enige om hvordan klubben skal drives, og at de står sammen om retningslinjene.

Hun sier videre at det forekommer «rusede» (hasj) og alkohol) medlemmer i klubben, men når det oppdages, kastes vedkommende UT!

Unni sier at det naturligvis kan bli litt klabb og babb iblant, men at det stort sett er grei ungdom som går her.

Leif Jørn — 27 år, begynte for ett år siden, fordi han hadde lyst til å jobbe med ungdommer, og fordi jobben ville bli et ledd i utdannelsen. Han synes at forholdet er greit mellom medlemmene og lederne. Han synes at det er et godt miljø på klubben, men at det var litt for mange medlemmer pr. leder.

Han synes at lederne kommer godt ut av det med hverandre.

Han har lagt merke til rus i klubben, men Leif Jørn synes medlemmene er greie i forhold til andre ungdomskubber.

Torill — 23 år, har jobbet i begge gruppene i 2 1/2 år. Hun

begynte å jobbe her fordi det passet med kveldsarbeid, og fordi hun synes det er hyggelig å treffe mennesker. Hun synes at medlemmene står i opposisjon til lederne og at det derfor oppstår konflikter. Torill synes at jobben er stressende, og at hun derfor ikke får pratet med de andre lederne. Hun må ofte jobbe ekstra kvelder, fordi det er så dårlig bemannet. Allikevel synes hun at forholdet mellom lederne er godt. Torill sier videre at lederne har problemer med «rusa» folk, men det har de jo på andre klubber også. Torill synes at medlemmene er et jevnt over hyggelig folk.

Royal Caribbean Cruise Line

FONDSFINANS A.S

Autorisert fonds- og aksjemeglerforretning

OSLO

Med vennlig hilsen fra

kermas
BILVERKSTED A.S

KØBENHAVNGT. 2 - OSLO 5
TELEFON 37 72 00 - 37 85 93
BANKGIROKONTO. 7047.05.02469
POSTGIROKONTO 203 67 05

EIKSMARKA HERREFRISØR

ARVE MOEN - TLF. 24 17 75

8.30-17.00

LØRDAG STENGT

FURUHOLMEN

INGENIØR THOR FURUHOLMEN A/S
ENTREPRENØRFORRETNING

VINDEREN ELEKTRISKE FORRETNING

Slemdalsvn. 70

Tlf. 14 38 72

½ Erling Storm
ELEKTRISKE ANLEGG

A/S NORSKE ESSO

— landets ledende oljeselskap — har i 85 år vært en trofast tjener i Norges energiforsyning — til lands, til sjøs og oppe i det blå.

Fra råolje i Nordsjøen og andre kilder kan Esso-raffineriene på Slagen og Valløy produsere 750 000 liter norske oljeprodukter hver time — gasser, bensiner, petroleum, fyrings- og smøreoljer, asfalt.

Distribusjonsnettet dekker hver krok av landet. Bilister, kystflåten, industri-bedriftene og de tusen hjem har i alle disse år kunnet nyte godt av Esso's kvalitetsprodukter.

Aftenposten

RAGNAR EVENSEN AS

Teknisk informasjon

— VAR SPESIALITET

Brosjyrer - Kataloger - Annonser
Pressemeldinger - Bedriftsblad
Industrifilm - Utstillinger

POLYPRESS

Siv.ing. D. Brother og H. Glenne
Prof. Dahls gate 33 - Oslo 3 - Telefon 56 38 47

ADRESSEMASKINER • ARKSAMLEMASKINER
ETIKETTERINGSMASKINER • FALSEMASKINER
JOGGERE • KONVOLUTTILLEGGERE
MAKULASJONSMASKINER • STIFTEMASKINER
SORTERERE • SKJÆREMASKINER
INNBINDINGSAPPARATER • AVFALL/PAPIR-PRESSER

ALT I POST- OG PAPIRBEHANDLING

thoen & co as

P. O. BOX 3051, ELISENBERG - OSLO 2
Kontoradr.: Vestheimgt. 4B

Bygg trygt i samarbeid med Block Watne

G. Block Watne als
Bjerregaardsgt. 2,
Oslo 1
Telefon (02) 33 22 22

Kjøkkengruppa som maler!

Navnet på denne gruppa kan tilsis aktiviteter i mange retninger. Mest sannsynlig er det vel at HER LAGES MAT! Hvor overrasket blir man da ikke når malingslukt er det som springer en i nesen når døren til kjøkkenet blir åpnet. Selv om vi avla gruppa et besøk midt i kaffepausen lot det seg ikke stikke under en stol at her hengav man seg heller til oppussing enn til å sysle udi matveien.

— Er det nødvendig å pusse opp her, da? Gilde farger er det jo på

veggene fra før... Gruppeleder Anne Elise og tre av medlemmene, Hilde, Roger og Bente ser på hverandre.

— Vi vil heller ha lilla og grønt her, vi. Det er litt greit med alle fargene som er her fra før. De peker på veggene som har striper i alle regnbuens farger, nærmest. — Dessuten så ble kjøkkenet utvidet i sommerferien, og da er det gøy å lage et helt nytt kjøkken.

— Hvor mange var dere da gruppa startet i begynnelsen av september?

— Vi var vel opprinnelig seks stykker, men to har falt fra fordi de fikk andre gjøremål på onsdagskveldene. Og det er jo spesielt at noen gjør andre ting enn å være her hos oss. Det bør heller ikke være for mange her, kjøkkenet er ikke så stort, og armslaget må vi ha for å svinge malekostene.

— Har noen av dere spesielle interesser for dekorering siden dere valgte akkurat denne gruppa?

— Vi synes alle det er morsomt, drive med farger og tegning og sånt. Noen av oss har også dekorert lampeskjerm i storsalen og dørene på toalettet.

Populære livsgruppe i sentret

Ungdomssentret har sin bestemte gruppekveld. En av de mest populære er livsgruppen. Det var lederne som tok initiativet til gruppen. Hos medlemmene var det stor oppslutning slik at vi måtte dele oss inn i to grupper. Dessverre var det få jenter som meldte seg. Dette er synd når man i en livsgruppe bør ha begge kjønn representert. I den ene gruppen som består av 8-10 gutter i alderen 15-17 år

diskuterer man blant annet aktuelle hendelser som skjer i verden, f.eks. terrorisme. Hvorfor skjer det, og hvordan kan man takle vanskelige problemer? Medlemmene forsøker å komme frem til en konklusjon. Gruppen snakker også mye om de nære ting, det som skjer i klubben. Prevensjonsveiledning er også et emne som har vært tatt opp med bistand fra sakkyndige.

EDEL BETONG A/S

Gl. Drammensveien 35 A

NORDEN FORSIKRING

Alt på ett sted - gjør forsikring enklere

Ferie?

Bente Cook og Bitten Lund vet det meste om feriereiser.

Kronprinsesse Märthas plass 1 - Tlf. 413870

De treffer oss der De trenger oss

ANDRESENS BANK

Bordtennisgruppa prøver kondisen i Femundsmarka

Efter lang planlegging, dro vi klokka halv ni fra Øst-banen den 4/7-77. Turen skulle gå til Femundsmarka hvor vi skulle være i uke. Vi var 7 medlemmer og 2 ledere, som hadde fått støtte av Sosialdepartementet til turen.

Toget gikk til Rena og videre dro vi med buss til Elgå. Første overnatting hadde vi i telt ved Sirikuriset som er en av de to

hyttene i området som turistforeningen disponerer. Videre gikk turen over Svukuriset til Rogen hvor vi holdt til i 2 dager. Derfra gikk turen tilbake til Svukuriset hvor vi overnattet i et gammelt stabbur. Været var førsteklasse, noe som også gjorde at myggen holdt seg borte. De fleste var ikke særlig plaget av myggen, selv om den om kveldene ofte ble svært nærgående.

Vi fisket hver dag, og alle fikk fisk. Svartjern var et spesielt

fint vann, hvor vi dro i land 3-4 halvkilos øreter. Senere fikk E.H. en venalaks som vakte stor beundring. Vi gikk tilsammen ca. 60 km med 20-25 kg på ryggen utenat noen hadde særlige problemer. Turen var på alle måter vellykket, og det var ni slitte men lykkelige mennesker som ankom Øst-banen sent på kvelden den 10/7-77.

Vi er i ferd med å planlegge en ny tur som antagelig vis skal gå til Hardangervidda.

Bordtennisgruppa

Som navnet tilsier er bordtennisgruppa en gruppe som spiller bordtennis (!). Det vil si noen spiller bordtennis, p.g.a. bordmangel og andre ting (dårlig kondis, latskap m.m.). Selv om gruppens medlemmer, ca. 10 stk, ikke er av den aktive typen, presterer man nesten hver gang å gjennomføre en såkalt turnering hvor man setter opp to og to motstandere, hvorav den seirende går videre til neste runde. Om sider kommer man til finalen og vinner av den får en Cola, noe som gir den nødvendige inspirasjon. Det må nemlig til. Mer er det ikke å si, botsett fra at gruppens ferdigheter innen bordtennisporten er vekslende, men vi har jo enkelte store talenter....

Det bør jo nevnes at vi prylte Rykkinn og Høstetoppen med glans. I juli 1977 var noen av medlemmene på en ukens tur i Femundsmarka, og turen var svært vellykket.

Ledere:
Terje Abrahamsen
Gunnar B. Gabrielsen

Trykkluftutstyr for

- anlegg
- bygg
- industri
- offshore

Atlas Copco

Oslo - Kristiansand S. -
Bergen - Trondheim -
Mo i Rana - Narvik

Gjør dine Elkjøp rimelig på Bekkestua!

LEFDAL EL SENTER

Stadig flere foretrekker

MINERALVANN

FRA

GRANS BRYGGERI

HUSK TOMFLASKER VED KJØP

VOLLSVEIEN 76, JAR

HØSTEN STARTER I BOKHANDELEN!

SPILL — BØKER — FILM

schjølberg
østerås kjøpesenter

Slik har vi fått det til — og nå går det med raske skritt framover

Året var 1970, og aldri har det vært flere ungdommer utenfor Klubben på Østerås. Forventningen var ikke bare stor utenfor klubblokalene denne kalde, tidlige vinterdag. Også inne i klubben hadde lederne det hektisk. Hva skulle deres rolle være i klubbmiljøet og hvordan skulle de oppføre seg uten å virke provoserende på medlemmene? Dette var bare få av de spørsmålene som ble stilt av lederne som stod ved dørene og så den svære folkemassen bølge frem og tilbake. Så kom øyeblikket alle hadde ventet på. Dørene ble åpnet og ungdommene formelig

tot inn gjennom den tilsynelatende altfor smale åpning. Lederne hadde et svare strev med å styre den ville horden. Ungdommene passerte døren og fant seg til rette blant sine kamerater. Slo av en prat akkompagnert av rolig bakgrunnsmusikk. Etter en kort stund kunne man trekke en rask konklusjon, klubben hadde på denne dag, den 3. November bestått sin første prøve. Alle de 500 medlemmene var fornøyd med dagen da de gikk og datoen kunne føyes inn i klubbens journal som en vellykket dag.

Men fortsættelsen av driften var ikke så vellykket.

Grunnen til at jeg nevnte «provoserende» i forbindelse med lederne holdning til medlemmene er at bare et par måneder etter åpningen begynte den beryktede «herpingen» av klubben. Det var da dette kom inn at lederne av klubben begynte å lure på om de hadde virket provoserende på medlemmene. I den nærmeste tiden etter åpningen begynte omleggingen. Det ble inndelt i junior og seniorgrupper. Disse fikk igjen dannet forskjellige temagrupper som fotogruppe og fotballgruppe. Således oppnådde lederne å komme i nærmere kontakt med hvert enkelt medlem. Slik ble lederne kjent med medlem og omvendt. Dette bidro til at man til en viss grad kunne forhindre «herpingen». Medlemmene følte etterhvert at klubben var noe som måtte taes vare på.

1974-75 ble et merkbart nedgangsår. Medlemsantallet sank og dette hadde sammenheng med at klubben i denne perioden var under opp-pussing. Den var sjelden oppe og derfor sank interessen. Perioden var over og medlemsantallet steg igjen. Etter en kort tid var klubben i full vigør, kanskje enda mer intens.

I vinterferien ifjor ble det på filmatleet på Jar påbegynt en film om en ungdomsklubb. Den var tiltenkt å gi et riktig bilde av en ungdomsklubb — miljø, og dette må regnes for å ha oppnådd. Filmen ble vist i vinter for de som hadde deltatt. De kjente seg i aller høyeste grad igjen. Filmen må sies å være så realistisk som mulig er, og den er ventet å bli vist for publikum en gang på begynnelsen av våren og tittlen er «Klubben vår».

Klubbens historie er mye lenger og inneholder mange flere momenter, men filmen kan bringe et budskap om hvordan en klubb fungerer, sett fra både gode og dårlige sider. Men den vil kanskje i fremtiden bli interessant. For Østerås Ungdomsklubb går med raske skritt framover. Blant annet mot en viktig ting, et bedre samarbeid og en bedre forståelse mellom ledere og medlemmer.

KNUT MEYN, FORF.

Østerås/ Eiksmarka SE HER!

I alle år har Østerås Ungdomsenter hatt åpne kvelder, der alle som vil kan stikke innom for å se seg om og snakke sammen. De siste årene har det vært dårlig opplutning om disse kveldene. Vi synes det er synd at det blir vist så liten interesse for klubben. Vi håper at du møter opp på neste åpne klubbkveld.

Til arbeidet har det gått med:

20 stk. JULEKAKE
100 stk. BOLLER
250 stk. TEPOSER
2 kg FARIN
10 liter MELK
7 kasser BRUS
MANGE GRÅ HJERNECELLER
MASSE KRANGEL
5 kg PAPIR
MINST 50 KULEPENNER
1 stk. SOFA

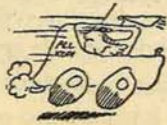
ASTRUP & AUBERT A/S

ENTREPRENØRFORRETNING

allkopi as

VIBESGT. 17 - OSLO 3
(VIBOGSTADVEIEN)
TLF. 69 19 80 - 46 77 49 - 60 51 44
AVD. BERUM
SOLVIKVN. 12
1310 BLOMMENHOLM
TLF. 53 84 41 - 53 85 04

LYSKOPIERING
NEFOTOGRAFERING
HURTIGREPRO
SORTERING
INNBINDING
TEGNEUTSTYR
DISTRIBUSJON

Aktieselskabet Hafslund

Omsetning av elektrisk kraft.

Smelteverk for ferrosilicium m.m.

OSLO

SKJEBERG

ASKIM

Hans Sundt Monrad

SR. OG JR. TAPETSERMESTERE

Grini Mølle, Rea, Postboks 84, Oslo 7.

Telefon 24 33 28 — 24 32 80.

Åpent kl. 9.00—16.30. Torsdag også kl. 18.00—20.00.

Lørdag kl. 9.30—13.00.

Adkomst: Roabanen (Liljodet) til Ekraveien stoppested.

Gode parkeringsforhold. Velkommen.

Fly à la carte

Velg deg et sted — nesten hvor som helst i Norge — vi bringer deg dit. Widerøe binder Norge sammen. Det er 43 flyplasser i Norge. Widerøe lander på 35 av dem! Ditt reisebyrå gir deg alle opplysninger. Velkommen ombord!

WIDERØE'S
FLYVESELSKAP AS
Rastefly for Norge.

Trygve Elind a.s

LUFFTEKNIKK - VANNTKNIKK

Sandviksveien 36, 1322 Hovik, telefon (02) 12 25 70

GULLSMED

B.L.GRAM

ØSTERÅS KJØPESENTER 1/3 — TELEFON 24 65 40

POSTBOKS 29 — 1345 ØSTERÅS

GRINI BENSIN & SERVICE

HALFDAN KJØLSRUD

Tlf. 24 09 65 - Griniveien 124, 1343 Eiksmarka

NU ER DET TID FOR MALING

Maling- og Lakkfabrikkenes Forbund

Ta familien med - til halv pris!

Med familie mener vi ektefelle og barn under 26 år. Dette tilbudet gjelder ikke bare innen Norge — det omfatter også en lang rekke europeiske storbyer. Familierabatten kan i mange tilfeller også kombineres med individuelle pakketurer. Det vil si reiser lagt opp etter deres eget hode, men hvor hotell, sightseeing etc. er fastlagt på forhånd. SAS-kontorene og reisebyråene har flere gode tilbud enn de er klar over.

SAS

Hvem trenger støtte og hjelp på Eiksmarka/Østerås

Lions Club Eiksmarka har som sin hovedoppgave å arbeide for lokalsamfundene på Eiksmarka og Østerås. At Klubben også engasjerer seg i landsomfattende aksjoner som Røde Fjær som ga resultater i Beito og Valnesfjorden, i Døv-Blind aksjonen på Eikholt med mange flere er en naturlig sak — men klubben ønsker også i stor grad å stå til tjeneste med de litt mere stille aktiviteter.

Vi forsøker etter evne å stå til tjeneste ved kjøring av eldre, omsorg og hjelp til våre lokale handicappede, julekonsertarrangement i kirken, julestemning på våresosiale institusjoner eller en ferie-reise for en som trenger det.

Opgavene er mange, men vi mottar gjerne forslag og anmodninger. Skulle du ønske kontakt selv eller du kanskje ønsker det på vegne av andre så låner vi gjerne vårt øre til gode saker.

Styret i 1977/78 er:

Jan E. Thoen tlf.: 24 83 53.

Rolf Roem Nielsen tlf.: 24 06 26.

Leif Strandenæs tlf.: 24 08 22.

Lions førerhundskole ...

Fortsatt fra 1. side

arbeide med, og etter vår mening har trykkesjefen, direktør Finn Alexander, nedlagt et stort arbeid for å lette forholdene for de funksjons- og emmede. Når det gjelder hundepreisen, blir denne fastsatt hvert år på grunnlag av detaljerte regnskaper som blir fremlagt for Rikstrygdeverket. Lions Blindeførerhundskole er basert på at hundene blir levert til kostpris, men allikevel blir det jo temmelig mange penger. I 1978 kommer hver hund fra Lions på kr. 39 200. Derfor er det selvfølgelig viktig at vi gjør hva vi kan for å holde omkostningene så langt nede som mulig. De gavner vi av og til får fra aksjonærklubbene og fra noen enkeltpersoner, bidrar selvfølgelig til å holde prisen nede. En annen viktig faktor når det gjelder å holde hundepreisen nede, er igjen etter vår mening skolens størrelse. Skulle skolen ha vært større ville administrasjonsomkostningene blitt vesentlig større, idet det da ville være lite sannsynlig at Lions-medlemmene ville være istand til å klare det hele på fritid.

Vi er ærlig og oppriktig stolte av denne skolen vår. Vi vet at vi utdanner førsteklasses førerhunder. I hvert fall sier de blinde som har fått førerhund fra oss det — og det er idag fremdeles ca. 60 stykker av dem i aktiv tjeneste her i landet. Og, vi vet at prisen ikke kan bli trykket lavere — med mindre noen skulle være så elskverdige å forære oss en masse penger som vi kan bruke til formålet.

Hva betyr så førerhunden for den blinde? Ja, det er det selvfølgelig nesten ikke mulig for en ikke-blind å fatte helt ut. Men en blind uttrykte det i sin tid slik: «Da jeg mistet hunden min var det som å bli blind på nytt.» Ved hjelp av førerhunden kan den blinde bevege seg trygt i trafikken, han unngår hindre — både de han kan snuble i og andre han kan støte mot, og han kan gå tur i skogen uten hjelp av andre. Kort sagt — han blir mer uavhengig av andre menneskers hjelp, han kan lettere klare seg selv.

Men, det er ikke bare å skaffe seg en hund. Det er ikke hvilken som helst hund som egner seg som førerhund. Noen må plukke den ut, trene den slik at den kan bli en god førerhund, og trene den blinde og hunden sammen. Og av og til må de to på repetisjonskurs for at uvaner kan bli plukket veik og glemte kunnskaper bli fornyet. Det er her førerhundskolen kommer inn.

Det er krevende oppgave å utdanne førerhunder for blinde. Det er en oppgave som fordrer personer med helt spesielle anlegg, personer som kjenner hundens psyk og reaksjoner, personer med lang erfaring og spesialutdannelse, og sist, men ikke minst, personer som forstår de blinde og deres problemer og behov.

Selve utdannelsen av en førerhund tar normalt fra 4 til 6 måneder. Noen hunder lærer fort, og andre langsommere. Vanligvis må man bruke lengre tid på en ettåring enn på en hund på to år. Men dette er nokså individuelt og avhenger meget av omstendighetene. Først og fremst skal hunden venne seg til førerleien og forbinde den med lystfølelse og arbeid. Selen har en bøyle som den blinde holder i når hunden fører.

Det er meget en god førerhund skal lære. Den må trekke jevnt og behagelig. Den skal lære å markere alle slags hindere som stolper, stiger, hydranter, stilaser, avstivere og lignende. Og den må lære å skifte retning. Høyre og venstre blir faste begreper.

En god førerhund må først og fremst være snill og tillitsfull. Dernest må den være trygg overalt hvor den ferdes og ha et stabilt gemytt. Den må ikke være skuddredd og ikke vise angst hverken for trafikk eller annet som den møter på sin vei.

Lions Blindeførerhundskole benytter fortrinnsvis Labrador retriever og Golden retriever. De har de viktigste egenskapene som skal til for å bli gode førerhunder. De er vennlig innstilt overfor fremmede, er lette å ha med å gjøre, med et rolig og koselig gemytt.

LIONS ETISKE NORM

- å vise at jeg tror på verdien av min gjerning ved å yte mitt beste så jeg fortjener alminnelig tillit
- å søke å gjøre mitt arbeide framgangsrikt og ta imot den belønning som rettelig tilkommer meg — men ikke ta imot urettmessige fordeler eller goder som ville bety tap av selvrespekt
- å unngå å skaffe meg framgang på andres bekostning
- å være redelig mot min neste og ærlig mot meg selv
- å la tvilen komme den annen part til gode hvis det skulle oppstå usikkerhet om holdbarheten av mine standpunkter eller mine handlinger
- å betrakte vennskap som et mål og ikke som et middel. Sant vennskap skapes ikke av gjensidige tjenester og krever intet, men forutsetter at man tar imot tjenester i den ånd de er gitt
- å huske mine samfunnsplikter og bestrebe meg på å vise absolutt lojalitet i ord og gjerning mot mitt land og folk. Å gi hva jeg kan av min tid, min arbeidskraft og mine krefter til samfunnets beste
- å vise medfølelse med dem som lider, å støtte de svake og hjelpe dem som trenger det
- å være varsom med min kritikk og gavmild i min ros. Å forsøke å bygge opp, ikke å rive ned

Det er helt utrolig hvor sikkert en god førerhund kan føre sin blinde herre i trafikken. Den stanser ved hvert gatekryss. Den fører den blinde utenom hindringer som sølepytter, parkerte sykler, barnevogner, møtende personer, plankegjerdjer og alt annet som gjør det farlig for en blind å ferdes i trafikken. Dessuten stopper førerhunden opp når underlaget skifter karakter, som ved foten av en trapp, ved hver trappesavsats, ved fortauskanten o.l., og den går ikke videre før den merker at den blinde er klar over forholdene. Den blinde går trygt mellom parkerte biler og over gater med trafikk i begge kjørebaner. Men det er ikke alle bilister og trafikkanten som tar nok hensyn til den blinde. Selv om førerhunden er klok og godt opplært, er det umulig for den å greie alle situasjoner i trafikken. Det er de få — de som ikke vil eller ikke er våkne nok — som representerer den største faren for den blinde.

Og mange mennesker kan i sin uvitenhet faktisk ødelegge for den blinde og hunden hans ved å tiltrekke seg hundens oppmerksomhet, ved å snakke til den, løkke den og «hjelpe» den i dens arbeid.

Dette skal og må ikke gjøres. En førerhund skal overhodet ikke snakkes til av folk på gaten. Hunden er i fullt arbeid hele tiden og blir dens oppmerksomhet vendt mot noe annet, vil den blinde automatisk være i en viss fare. Man ser ofte skremmende

eksempler på at — ikke bare barn, men også voksne — snakker til hunden på gaten og i verste fall gir den en godbit. Ofte skjer dette uten at hundens eier vet om det. Blir hunden ofte foret med godbiter, vil den uvilkårlig stoppe opp neste gang den treffer giveren. Dette kan kanskje skje i et gatekryss. Og da står den blinde der.

Vi har alt for mange eksempler på at en førerhund blir ødelagt på grunn av ubetenkkelige «folk i gaten». Publikum må la hunden og den blinde klare seg selv. Men man kan tilby seg å følge en blind med hund over gaten. Det er også en hjelp om du sier fra til den blinde når det er klart i et trafikkregulert kryss. Snakk da til den blinde fra hans høyre side, og grip ham ikke i armen. En henvendelse over hunden vil bare distrahere den.

Bilister som har det travelt med å starte opp igjen når de har stoppet for en blind og hans hund, bidrar også til å gjøre turen problemfylt. Man skal ikke tute for å signalisere klar bane. Førerhunden stopper opp hver gang den kommer til en hindring, og hver eneste fortauskant blir da en stopp. Hvis bilisten begynner å kjøre før den blinde er over gaten, stusser hunden, og kan gjøre et hopp inn på fortauet. Den lille pausen som den blinde trenger for å «finne» fortauskanten blir dermed borte, med den følge at han kan snuble og falle.

En førerhund er også lært opp

til å neglisjere andre hunder når den er i arbeid. Men en hund er en hund, uansett hvor klok den er. Derfor er bønn fra de blinde til de seende hundeiere: «La aldri Deres hund springe bort til vår hund». Når førerhunden er i selen, er den en helt annen enn når den er fri. Både andre hunder i bånd og løshunder som blir nærstående, kan gjøre at den blinde mister retningen. En god førerhund går nemlig ikke på egen stedsans, men på den blindes kommando. Det er den blinde som vet hvor han skal — som har kartet i hodet — og som kommanderer hunden.

Førerhunden er til uvurderlig nytte for den blinde. Han blir mindre avhengig av andre. Men derfor blir det også vanskelig for ham når noen nekter ham å ta med seg førerhunden inn, og dette rammer ikke bare den blinde som blir ute av stand til å finne frem på egen hånd, men også hunden. Førerhunden og dens eier hører sammen.

Hovedargumentet for å nekte en førerhund adgang til f.eks. restauranter, supermarkeder eller sykehus, er som regel at det må tas hygieniske hensyn. De som avviser førerhunden på dette grunnlag, har ikke kjennskap til den kontroll som holdes med disse hundene nettopp av denne grunn. De blir regelmessig kontrollert av veterinær, og blir grundig stelt hver dag. Ofte er førerhunden mindre av en skittspredner enn vi mennesker.

Aldershjem på Eiksmarka/Østerås/Hosle

Det var i 1964 at EIKSMARKA SANITETSFORENING begynte å satse på å få istand et Aldershjem i dette området.

Entusiasmen var stor, og som rimelig er konsentrerte man seg om å skape en «egenkapital» om å finne en egnet tomt, og endelig om å få istand en kontakt med myndighetene i Bærum Kommune.

Gjennom årene har sanitetskvinnenes solide innsats ved loppemarkeder, ved forskjellige tilstelninger, ved fastelavnsris o.s.v. greidd å sette tilside bortimot 400.000 kroner til dette formål.

I 1972 var det vel at man i samarbeide med Eiksmarka Vel fikk anledning til å disponere en tilfredsstillende tomt ved Saga Gård under forutsetning av de nødvendige kommunale tillatelser med regulering, naboev. o.s.v.

Realitet eller ønskedrøm

Samtidig har man diskutert muligheter for aldershjem på den såkalte Skotvedt-tomten mellom trikken og Niels Leuchs vei, like nord for Eiksmarka stasjon, en tomt som også har vært påtenkt som «park and ride»-plass. En tomt like ved Grinilund kapell og rett syd for den nye Griniveien

har vært på tale, og endelig er den såkalte Gina Oulieeieendommen i Ruglandsveien bragt inn i bildet.

Man sitter med en slags følelse av at disse tomtealternativene nesten er bragt inn i diskusjonene for å forvirre og for å avspore saken fra det helt enkle faktum:

Området har en aldersgruppering som gjør det tvingende nødvendig å utbygge tilbudet til de meget store grupper i disse områder som om få år vil stå i kø som potensielle interessenter.

Det er 30 år siden reguleringsplanen for Eiksmarka ble vedtatt, og siden det tidspunkt har det strømmet til tusener av skattebetalende familier til Eiksmarka-/Hosle/Østerås/Lijordet. Disse tusener vil bli eldre, og de vil nå vite hva Bærum Kommune kan tilby til dem som ikke vil bli

istand til å fortsette å bo i sin egne hjem.

Bærum Kommune vil selvsagt med full rett si man må se hele kommunen under ett og at man ikke kan preferere og prioritere noen enkelt krets.

Kommunens problem er såvidt vi kan oppfatte det, at behovene for aldershjemsteder vokser med akkurat så stor fart som man må tro at man har regnet med ved almindelige sosiologiske prognoser i forbindelse med reguleringsplaner og utbygging.

Situasjonen er altså ingen «julekvel på kjerringa».

Kommunen må skaffe penger og den må skaffe tomter, og den må forsøke å få det best mulige resultat ut av de eksisterende ressurser.

Aldershjemsteder må skaffes, og de må skaffes hvor som helst i kommunen, men det synes å ligge

i dagen at også ut fra et felleskommunalt syn, bør man begynne der tomt kan skaffes, der det er lokal vilje til å støtte opp økonomisk og ved arbeidsinnsats, og endelig der hvor behovet er påtrengende, i forbindelse med alderssammensetningen i lokalområdet.

Eiksmarka Sanitetsforening har vist veien. Eiksmarka Vel har demonstrert sin innstilling ved å stille tomt til disposisjon. Eiksmarka Lions Club har tilsagt sin støtte i arbeidet. Det ligger latent masser av krefter som kan bringes frem i lyset.

Men da må vi ha noe konkret å arbeide med og mot.

Dette er ikke bare en Sanitetsforenings-sak. Det er en sak for alle andre gode krefter også som nå bør mobiliseres for å støtte opp.

ET STORMAGASIN som gjør handel til opplevelse

Glasmagasinet har som sitt mål en videre utvikling i retning av et moderne bolighus med nyttige og vakre ting til hus og hjem i hverdag, fest og fritid. Men hele tiden opp til den profil av trygg kvalitet, miljø og trivsel som Glasmagasinet er kjent som eksponent for. Et stormagasin som ikke presser til salg, men som gjerne hjelper Dem til å kjøpe riktig. Et sted å vandre omkring og hygge seg, få idéer og inspirasjon til sitt eget hjem og til glede for andre. En forretning som forener tradisjoner med moderne livsstil og gjør det morsommere å være menneske.

GLASMAGASINET

ANDERS WILHELMSSEN & CO

SKIPSREDERI

Storgaten 2, Oslo

Byggevarehus

LØVENSKIOLD-VÆKERØ — VÆKERØ
Drammensveien 230, Oslo 2. Tlf. 55 89 90 - 55 58 80.

Knittek

Håndstrikkeapparater med verdensry

PER MAGNUSSEN A/S
Ullevålsveien 35 - Oslo

Hagstrøm Musikk A/S

ALT I MUSIKK

BERGEN • BÆRUM • OSLO • TROMSØ

VOSS TEXT

SELVKLEBENDE SKRIFTSYSTEM

27 standard farger

26 størrelser

5—10 års utendørs holdbarhet

3—5 dagers leveringstid

enkelt å montere

VOSS TEXT

KAN MONTERES PÅ ALLE PLANE, GLATTE FLATER, SOM F.EKS. SKILT, VINDUER, BILER, MASKINER OSV.

finn solvang a.s

INDUSTRIGATEN 28 - OSLO 3 - INNG. MAJORSTUVEIEN
TELEFON 56 51 80

Mens gresset gror — dør kua

Vi får vel nesten be om unnskyldning for overskriften, men vi tenker faktisk på at vi som bor her på Eiksmarka/Østerås-området er blitt 14 år eldre siden arbeidet med å skaffe aldershjemsplasser ble påbegynt. På et møte i våres i Velhuset på Eiksmarka og som Eiksmarka krets av Bærum Høyre arrangerer, dreiet programmet seg nettopp om vår tilværelse som eldre her på Eiksmarka.

Det var det som sosialsjefen og forsåvidt også reguleringskonsulent sa, som fikk oss til å tenke på kua. Mens man planlegger og diskuterer og snakker og politiserer blir vi stadig flere og flere potensielle aldershjemspensjonærer i området. Det blir flere og flere som føler problemet på kroppen, og sterkere og sterkere føler de det.

Faktum er jo at vi som har vært

så heldige å finne vårt hjem her i Østre Bærum, vi er blitt så fenomenalt glad i å leve her at vi nærmest blir vettaskremt ved tanken på at vi skal tvinges til å flytte annensteds på et tidspunkt hvor vi forestiller oss at vi har mer behov enn noensinde for kontakt med vårt tilvandle miljø.

Forståelsepære — de som har gått på skole for å lære om gamle mennesker — vil sikkert kunne bekrefte at det er viktig for trivselen ved forskjellige former for institusjonsliv at det blir mest mulig identisk med et liv i et hjem og i et levende samfunn.

Vi som bare ser dette ut fra et legmannsskjønn føler at det vil bety et avgjørende trivselsmoment for oss at vi såvidt mulig kan leve i de omgivelser vi er blitt vant til.

Det primære er selvsagt at det i kommunen bygges tilstrekkelig

med aldershjemsplasser for innbyggerne i kommunen, og kravet om plassering i lokalområdene må ikke stoppe en helt nødvendig utbygging, — eller vanskeliggjøre den.

Men vi ser det slik at plassene må og skal bygges, og da må det rent trivselsmessig for flest mulig være best om disse plassene ble spredd mest mulig over hele kommunen og i forholdsvis små enheter i tilknytning til det pulserende liv.

Men tilbake til gresset og kua. Hvis det skal bli noen kuer igjen til å spise gresset i sin tid, må vi ta oss sander og sammen. Vi må sørge for at forholdene i vårt område legges slik til rette økonomisk praktisk at de bestemmende myndigheter ikke kan forsvare å komme utenom oss.

Men noen må ta et initiativ.

—Jasså, så du har funnet opp "SCOTCH"-tapen...
Men hva skal vi bruke den til?

Scotch®
TAPE
til 1000 ting

Bosparelån opptil kr. 300.000

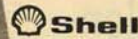
— for alle «trekkfugler»
i Oslo og Akershus

Ta en tur innom banken
og be om vår brosjyre!

SPAREBANKEN
OSLO AKERSHUS

Tilsluttede banker: Bærum Sparebank, Eidsvoll Sparebank, Enebakk Sparebank, Follo Sparebank, Frogn Sparebank, Gjerdrum Sparebank, Hurdal Sparebank, Håndverkernes Sparebank, Nannestad Sparebank, Oppegård Sparebank, Raumnæs Sparebank, Skedsmo Sparebank, Serum Sparebank, Ullensaker Sparebank.

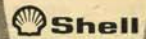
Ring
oss en gang
for alle!

Ring i dag:
FORHANDLER:

ANTONSENS
VARMESENTER A/S
Tlf. 67 03 66 - 19 93 70 - 68 90 66
Odalsgt. 25, Oslo 6

Ring
oss en gang
for alle!

Ring i dag:
FORHANDLER:

ANTONSENS
VARMESENTER A/S
Tlf. 67 03 66 - 19 93 70 - 68 90 66
Odalsgt. 25, Oslo 6

Boken om Edvard Munchs
liv og kunst av Ragna Stang

**EDVARD
MUNCH**

mennesket og kunstneren

Et praktverk i farger og en fengslende bok om en stor kunstners liv og verk.

Se den hos bokhandleren!

Årets vakreste gavebok?

Innb. kr. 250,-. Praktutgave i helskinn kr. 550,-.

Bordewick

**FERIE
I SYDEN**

SAGA SOLREISER
STJERNEREISER - UNISOL
GLOBETROTTER - BW-TOURS

Hele utvalget av feriereiser
til Syden finner De hos
Feriespesialisten på
Nedre Karl Johan

Bordewick
REISEBYRÅ

KARL JOHANS GATE 7 · OSLO

TELEFON

426800